

[PRZEKŁOĆ SIĘ *vb pf*

3 sg m praet przekłół sie.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. przekłóć.

*Zranić się, zadać sobie ranę ostrym narzędziem [czym]: Swym własnym nożem sie przekłół. Hett
fich seloft mit feynem eigen meffer erftochen Wokabul 1539 P.*

Synonimy: przebić się, przebość się.

Formacje współrdzenne cf 2. KŁOĆ.

LW